

[Eva Kjer Hansen]

udgifterne, lave virksomhedsordninger, eller hvad ved jeg.

Det, det drejer sig om, er, at vi ikke bare står og siger, at vi skal have ventelisterne bragt ned, men at vi også arbejder frem imod nogle konkrete løsningsforslag. Vi skal være så realistiske at sige, at skal vi for alvor have nedbragt ventelisterne, skal det være nogle billige løsninger, vi finder.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Vi skal ikke have nogen billige løsninger; vi skal have nogle gode løsninger til den fornuftigst mulige pris. Det er det socialdemokratiske synspunkt her. Vi skal ikke gå ud og argumentere for, at vi skal have nogle billige løsninger; vi skal gå ud og argumentere for, at vi skal have løst disse problemer, hvilket vi jo tilsyneladende er enige om. Og det skal vi gøre på den bedst mulige måde inden for nogle forsvarlige økonomiske rammer.

Jeg takker for tilkendegivelsen af, at der ikke skal spares på landets daginstitutioner – det var sådan, jeg hørte fru Eva Kjer Hansens sidste bemærkning – og jeg tror, der vil være almindelig glæde i landets 273 kommuner over, at man fra en Venstre-socialpolitisk ordfører her fra Folketingets talerstol får en tilkendegivelse af, at det ikke handler om at spare. Tak for det!

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Der er ingen, der mere end jeg vil hilse det velkommen, hvis man rundt om i kommunerne kan finde ud af at spare inden for daginstitutionsområdet. Men, fru Jytte Andersen, jeg har svært ved at se forskellen, når jeg siger, at vi må prøve på at finde nogle billigere løsninger, så vi kan få plads til nogle flere børn, så vi kan få sikret, at flere børn har pasningsordninger, og så når der fra fru Jytte Andersens side bliver sagt, at vi skal finde nogle pasningsordninger til den mest rimelige pris med kvalitet osv.

Jeg tror, det er ordkløveri: Vi siger noget af det samme, men vi må erkende, at vi ikke bare kan etablere pladser, der ligner dem, som vi har i dag, for så får vi aldrig nogen sinde økonomien til at hænge sammen.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Vi går videre i ordførerrækken.

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

Det er lige præcis den sidste ordveksling, der gør, at jeg er spændt på det videre forløb af denne debat.

Jeg vil godt starte med at slå fast, at for SF er udgangspunktet for enhver diskussion på dette område, at alle børn har ret til en daginstitutionsplads, uanset om deres forældre er i arbejde, om deres forældre er studerende, eller om deres forældre er sat uden for arbejdsmarkedet, fordi vi betragter daginstitutioner som et pædagogisk tilbud.

Som også den socialdemokratiske ordfører fremhævede, viser alle undersøgelser, at børnefamilierne har to hovedproblemer: mangel på tid og pasningsproblemer. Og det bør der selvfølgelig gøres noget ved hurtigst muligt. Vi kender alle de forrygende historier om vilkårene for børnefamilierne: At man bor i den ene ende af en af vore store byer, bliver tildelt en daginstitutionsplads i den anden ende; at man er angst for, at man ikke kan komme i gang efter sin barselorlov af frygt for ikke at kunne få den plads, som man selvfølgelig har brug for.

Forældre vil have gode daginstitutioner. Det viser alle undersøgelser. De vil have nogle institutioner, hvor børnene har det godt, hvor børnene har det sjovt, og hvor de bliver passet af uddannet personale. Og derfor skal der satses på dette område.

Som det er nævnt af andre ordførere, er der mange kommuner, der har sat sig et mål for, hvornår og hvordan de vil afvikle ventelisterne. Men det er der, må jeg så sige, vitterlig andre kommuner der ikke har. Der har været nævnt forskellige tal her i dag om ventelisternes størrelse. Jeg synes ikke, vi skal lade det blive til en taldiskussion, men det ser ud, som om der for det samlede område i hvert fald p.t. mangler 50.000 pladser. Og derfor ønsker SF et statsligt beløb for at nedbringe det alarmerende høje tal.

Vi har før her i Folketinget diskuteret kommunernes dårlige økonomi, og mange kommuner vil fremhæve, at det forhindrer udbygning af området. Derfor synes vi, det er en fin idé at undtage daginstitutionerne fra kommunernes lånerammer. Vi kender alle historierne om, hvordan pensionskasser f.eks. har tilbudt at låne kommunerne penge; men dermed rammer kommunerne imod låneloftet, så disse ordninger ikke har kunnet lade sig gøre. Det bør være muligt.